

Aar, hvorfor man mente, at man ogsaa kunde nøjes med 30 her i Danmark. Men Flertallet i Udvalget har ment, at det ikke var muligt for os i dette Øjeblik at komme med Forslag i denne Retning; saadanne Forslag skulde forberedes blandt andet ved Forhandlinger med Sverige og Norge. Det vilde være skæbnesvangert for os, hvis vi gav os til at indskrænke Beskyttelsen herhjemme, medens de i Norge fastholde den, som den er, naar man ved, hvordan Forlagsforholdene ere mellem Norge og Danmark. Naar man herhjemme saa nylig er gaaet ind paa Forfatterbeskyttelsen paa 50 Aar, vilde det tage sig underligt ud, om man paa en Studs vilde slaa ind paa en anden Retning. Praktisk set vilde det utvivlsomt netop paa Grund af voré litterære Forhold være meget uheldigt uden videre uden at raadføre sig med Norge og Sverige at indskrænke Beskyttelsen for Danmarks Vedkommende, men Udvalget henstiller til dem, der faa med den Sag at gøre, at forberede én Indskrænkning af Beskyttelsen fra 50 til 30 Aar.

Marott: I Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling have vi Socialdemokrater i Udvalget arbejdet paa at ordne Forfatter- og Kunstnerbeskyttelsen saaledes, at den saa lidt som muligt kom i Strid med Almenhedens Interesse, det vil sige, at den saa lidt som muligt kommer til at hemme Befolkningens Adgang til Oplysning gennem Kunst og Litteratur. Der har været stærk Stemning i Udvalget for dette Standpunkt, men i sidste Øjeblik er man vegen tilbage derfor med den Begrundelse, som Ordføreren nylig gav. Det er dog lykkedes os at opnaa Udvalgets Tilslutning til, at Tidsskrifter undtages fra Beskyttelsen, hvad vi sætte megen Pris paa. Ligeledes er det ved et Ændringsforslag, som hele Udvalget har tiltraadt, lykkedes at raade Bod paa en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorved det vilde have været saa godt som umuligt at affilde Gader, Pladser og offentlige Bygninger. Det er altsaa to Ting, jeg vil kalde for Fremskridt, som hele Udvalget er gaaet med til, og som vi for vort Vedkommende ere glade ved. Endvidere vil jeg fremhæve, hvad ogsaa den ærede Ordfører har berørt, at vi have foranlediget, at mekaniske

Instrumenter, f. Eks. Grammofoner, faa samme Beskyttelse som Oversættelser og Bearbejdelser. Jeg behøver ikke nærmere at motivere det, det har den ærede Ordfører gjort, og jeg synes, det er en retfærdig Ting, at disse Fabrikanter faa Andel i den Beskyttelse, som Lovforslaget i øvrigt tilsiger forskellige Mennesker.

Derimod har man ikke været enig om at formindske Beskyttelsen for Oversættelser, den vil nu fremtidig blive den samme som for originale Værker, hvad vi finde aldeles urimeligt. Vi stille derfor Forslag om, at Oversættelser skulde beskyttes i 15 Aar, det er rigelig Tid for Oversætteren til at udnytte sit Arbejde i. Der har endvidere, som nævnt af den ærede Ordfører, været Spørgsmaal om at nedsætte Beskyttelsen for Forfattere. Sagen har været overvejet i Udvalget, og vi have foreslaaet Beskyttelsen nedsat fra 50 til 30 Aar. Det fremgaar jo ogsaa af Betænkningen, at hele Udvalget som vel de allerfleste Mennesker, der tænke nærmere over denne Sag, ere enige om, at 50 Aar, ikke efter Værkets Udgivelse, men oven i Købet efter Forfatterens Død, er en ganske meningsløs Beskyttelse. Disse 50 Aar levere et kraftigt Bevis for, hvorledes der laves Beskyttelse, naar Parlamenterne væsentlig ledes af Folk, som ere mere eller mindre interesserede i den paagældende Sag. Saa skærer man Remmen temmelig bred paa Samfundets Bekostning. Hvis de Herrer Fabrikanter selv skulde bestemme, hvor stor Beskyttelsen skulde være, kan man være ganske rolig for, at den vilde blive saa overdreven og urimelig, som tænkes kan. Jeg tror, at man ikke i Tide har været tilstrækkelig opmærksom herpaa, ellers havde man ikke kunnet gaa ind paa en saadan Bestemmelse, og Mindretallet vil nu gerne benytte Lejligheden til at moderere denne Beskyttelse saaledes, at vi i dette Forhold stille os ved Siden af Tyskland. Jeg ser af Udvalgets Betænkning, at Flertallet ogsaa gerne vil være med hertil, men indskrænker sig til at udtale et fromt Ønske om, at der maa arbejdes i den Retning. Jeg synes dog ikke, at der er nogen Grund til at blive staaende ved de gode Ønsker. Vedtåge vi nemlig Forslaget, som det nu foreligger, vil det være meget